

6 [Quant a la flexió
com ofendre]

— una causa d'existència

dependre | v. intr. Éner ^{una} una
condicionada per una altra
lligada amb una altra que n'és
la causa o ^{una} la condició necessària. La
conclusió depèn de les premisses. Que
així es faci o no es faci no depèn de
mi sinó dels altres. No sé si sortirem.
depèn del temps que farà. Així de
pèn de les circumstàncies, de tal o tal
cosa, i elípt. Així depèn. || Estar
una cosa subordinada a una altra,
formar-ne part, pertànyer-hi.
Ajunta paròquia depèn d'una
altra diòcesi. Ajuts prats depenen
de can fíbert. Del taxatori